خبر

انتشار خاطرات یکی از مریدان رهبر انقلاب

کتاب «متولد چهل و دو» خاطرات مرحوم حاج علی آقا شمقدری نوشته سیدعلیرضا مهرداد به‌تازگی توسط انتشارات انقلاب اسلامی چاپ و راهی بازار نشر شده است.

در میان یاران و شاگردان حضرت امام (ره) کم نبودند جوانانی از جنس نور که از تعلقات و تفریحات دنیا کنده شده و خون خود را فدای این آرمان عظیم کرده بودند.

حاج علی آقا شمقدری نیز در زمره همین جوانان مؤمن بود که علاقه و شدت محبتش به آیت‌ا... خامنه‌ای به گونه‌ای بود که همواره خود را در برابر ایشان همچون مریدی در محضر استاد می‌دید و این رابطه در سال‌های پس از پیروزی انقلاب و دوران مسئولیت ایشان نیز ادامه یافت و حاج علی آقای شمقدری را در قامت یاری امین برای رهبر معظم انقلاب قرار داد.

کتاب «متولد چهل و دو» در۱۵فصل همراه آلبوم تصاویر از آغاز تولد تا حضور در جلسات مبارزه، تبعید، زندان و سفر و درددل‌های مرحوم شمقدری مطالبی را ارائه کرده است. این کتاب اولین اثر از مجموعه «در حدیث دیگران» است که در آن به روایت برش‌هایی از خاطرات و همراهی شخصیت‌های شاخص انقلاب در مقاطع مختلف با آیت‌ا... خامنه‌ای پرداخته شده است. این کتاب در ۲۸۷ صفحه با شمارگان ۳۰۰۰ نسخه و قیمت ۹۵ هزارتومان عرضه شده است./ مهر

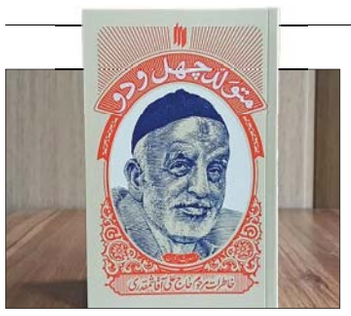

نگاه

پیام تسلیت رئیس جمهور به مناسبت درگذشت استاد قره‌باغی

حجت‌الاسلام سیدابراهیم رئیسی در پیامی به مناسبت درگذشت استاد اسفندیار قره‌باغی، نوای وی را صدای رسای ملت ایران و همه آزادیخواهان و ظلم‌ستیزان علیه ظلم و استکبار جهانی توصیف کرد که طنین با صلابت آن در حافظه پر شکوه انقلاب ماندگار خواهد بود.

رئیس جمهور در این پیام آورده است: خبر درگذشت استاد اسفندیار قره‌باغی، هنرمندی که صدای رسای او علیه ظلم و استکبار جهانی صدای ملت ایران و همه آزادیخواهان و ظلم‌ستیزان بود، موجب تأسف و تأثر شد.

وی ادامه داد: شعله آن آوای برخاسته از عمق جان هرگز در دل مردم ایران خاموش نمی‌شود و یاد آن طنین باصلابت در حافظه پر شکوه انقلاب ماندگار خواهد بود.

رئیسی اضافه کرد: اینجانب این ضایعه را به خانواده، شاگردان، اهالی فرهنگ و هنر و به‌ویژه مردم عزیز تبریز تسلیت می‌گویم و مغفرت الهی را برای آن مرحوم مسألت می‌نمایم.

پیام رئیس صداوسیما برای درگذشت نغمه خوان انقلاب

پیمان جبلی، رئیس سازمان صداوسیما در پیامی درگذشت اسفندیار قره‌باغی، خواننده سرود ماندگار «آمریکا ننگ به نیرنگ تو» را تسلیت گفت.

متن پیام به این شرح است:

«اناللّه و انا الیه راجعون

درگذشت استاد اسفندیار قره‌باغی، صدای نغمه‌خوان انقلاب و ندای رسای استکبارستیزی را تسلیت می‌گویم. بی‌شک صدای پرطنین «آمریکا، ننگ به نیرنگ تو» آن مرحوم که شاخص‌ترین قطعه ضداستکباری دوران معاصر است، تا همیشه تاریخ شنیده خواهد شد و گوش‌های فراوانی آن را شنیده و به زبان‌های گوناگون زمزمه خواهند کرد. فقدان آن هنرمند انقلابی را به جامعه هنری و به خصوص اهالی جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی تسلیت گفته و برای آن مرحوم که در ایام فاطمیه از میان ما رفت، الطاف مخصوص حضرت صدیقه طاهره(س) و فرزندانش و رحمت واسعه الهی مسألت می‌کنم.»

برش

از تبریز تا تبریز با خواننده هزار سرود

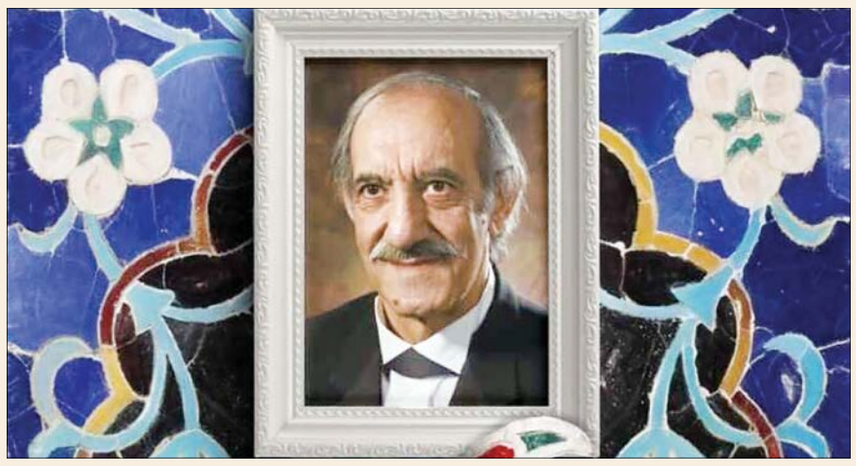

«...شما هرگز از اسفندیار قره‌باغی نشنیده‌اید که آلبومی منتشر و بخواهد کسب درآمدی کند. آنچه تا امروز خوانده‌ام ملی و میهنی بوده است. خصوصا سرودهایی که در دوران دفاع‌مقدس خوانده‌ام...» شاید همین یک جمله کافی باشد تا به زوایای وجودی هنر متعهد و عمق وفاداری یک هنرمند به آن پی ببریم. جمله‌ای که خواننده هزار سرود در یکی از آخرین مصاحبه‌هایش بر آن صحه نهاد که نشان دهد تا آخرین لحظات زندگی، پایبند به اصول و اعتقاداتش است.

پسری از خاندان انقلابیون

اسفندیار قره‌باغی در یک خانواده انقلابی و ملی‌گرا متولد شد. او از نوادگان سردار ملی محسوب می‌شود و مادربزرگش نبات‌خانم، همسر ستارخان بود. ضمن آن‌که پدرش ساریقلی خان از نویسندگان طناز و شوخ طبع تبریزی بود که در دوران اختناق حاکم در زمان اشغال توسط روس‌ها، با همراهی تعدادی از سیاستمداران و متفکران آن روز، محفلی را با نام «قهوه‌خانه خران» راه‌اندازی کرد و در این محفل از طریق طنز و ماجراهای طنز، افکار و عقاید انقلابی را در جامعه تبریز انتشار می‌داد و در ردیف اشخاصی مانند ملانصرالدین در تبریز شهرت داشت.

در حقیقت قره‌باغی از همان دوران کودکی با هنر متعهد، انقلابی و مسئولیت‌گرا آشنایی یافت. او متولد اول بهمن ۱۳۲۲ شمسی در شهر تبریز است. دوران کودکی را در تهران گذراند و در مدرسه ابتدایی پرورش و در دبیرستان بدر تحصیلاتش را به پایان رساند. بعد از آن به تبریز برگشت و از سال ۱۳۳۸ وارد هنرستان موسیقی شد و در کنار استادانی همچون زنده‌یاد عزیز شعبان، مقدمات موسیقی را آموخت. قره‌باغی سپس به استخدام وزارت فرهنگ درآمد و از سال ۱۳۴۳ به عنوان معلم موسیقی و سرود در مدارس کرمانشاه شروع به تدریس کرد. حضورش در این شهر پنج سال بیشتر دوام نیاورد و خیلی زود به تهران برگشت تا مدارج حرفه‌ای و تحصیلی خود را در پایتخت طی کند. او در پایتخت مدتی در گروه اپرای تهران مشغول شد و از طریق همان گروه بورسیه هفت‌ساله تحصیل در ایتالیا را دریافت کرد اما چون مادرش حاضر به همراهی با او نشد و از طرفی تالار رودکی به او احتیاج داشت، این سفر را نصفه کاره گذاشت و به ایران برگشت و در تالار رودکی (تالار وحدت) در جایگاه خواننده گروه کُر مشغول به کار و بعد از مدتی هم سولیست باس اپرای تهران شد. جایگاه او به‌عنوان یکی از معدود صداهای سولیست باس از یک سو و آشنایی با سازهای ترومپت، ویلون و پیانو و تدریس این سازها و کوک پیانو از همان دوران باعث تمایز این هنرمند از دیگران شد. به همین دلیل فعالیت‌های او در اواخر دهه۴۰ و اوایل دهه۵۰ بسیار چشمگیر بود. راه‌اندازی گروه‌های کر مدارس و چند گروه در دانشگاه، حضور در گروه کر فولکلوریک رادیوتلویزیون و گروه کر ملی به سرپرستی خانم «اولین باغچه‌بان» از جمله اقدامات او در این سال‌ها محسوب می‌شود. ماندگارترین اثر او در این سال‌ها، اجرای رادیویی سرود «ای ایران» در سال ۱۳۵۰ بود که با همکاری ارکستر بزرگ رادیو تلویزیون ملی ایران با رهبری فرهاد فخرالدینی انجام گرفت.

وقتی اسفندیار، صدای انقلاب شد

اسفندیار قره‌باغی که همچنان در کنار فعالیت‌های موسیقی در اداره فرهنگ فعالیت می‌کرد، سال ۵۶ به اداره هنرهای زیبای تهران منتقل شد و در زمان وقوع انقلاب همگام با دانشجویان به انقلابیون پیوست.

وی ابتدا به همراه آیت‌ا... مهدوی کنی، مهندس زواره‌ای و سرهنگ آهنچی به‌دنبال پی‌ریزی کمیته‌ها رفت و دو سال سرپرستی کمیته‌های غرب تهران را به‌عهده گرفت. در سال ۱۳۵۹ و همزمان با بخشنامه دولت مبنی بر بازگشت کارمندان به وزارتخانه‌های خود به وزارت فرهنگ برگشت و با ۱۶ سال سابقه، درخواست بازنشستگی کرد. او بعد از بازنشستگی جذب سازمان صداوسیما شد و از جمله اساتید تاثیرگذار در عرصه موسیقی انقلاب و جنگ شد.

او در آن زمان در حالی‌که خط مشی و نقشه راهی در حوزه موسیقی نداشتیم، آثاری به جا گذاشت که امروز می‌گوییم فقط یک آدم متعهد می‌تواند خلق کند. در مدت هشت ساله جنگ تحمیلی بیش از ۸۰۰ سرود ساخته شد که در ایفای سُلو و گروه کر آنها شرکت داشت. رهبری گروه کر تالار وحدت، رهبری گروه کر صداوسیما، رئیس مرکز سرود و آهنگ‌های انقلابی، ریاست کمیته آواز کلاسیک خانه موسیقی، مسئول موسیقی رادیو و نایب رئیس کانون هنرمندان ایران و... از جمله سوابق مسئولیتی او در این دوره بود.

آمریکا آمریکا، ننگ به نیرنگ تو

بی‌شک سرود «آمریکا آمریکا، ننگ به نیرنگ تو» را باید جاودانه‌ترین اثر انقلابی اسفندیار قره‌باغی بنامیم. شعر این اثر توسط حمید سبزواری نوشته شده و احمد علی راغب نیز آهنگ آن را ساخته است اما خواندن آن را هرکسی نمی‌پذیرفت تا این‌که قرعه به نام قره‌باغی افتاد. وقتی ۴۰ سال بعد از او در مورد خواندن این سرود سؤال شد، جواب داده بود: «از این بابت نه مطلقا پشیمان هستم و نه به حرف‌های دیگران توجه می‌کنم. شاید در نگاه عده‌ای منفور باشم و از من خوش‌شان نیاید اما من مملکتم را دوست دارم و عاشق کشورم هستم.»

صدایی که انقلابی ماند

اسفندیار قره‌باغی پس از پایان جنگ نیز همواره در جایگاه یک هنرمند متعهد انقلابی مطرح و شهره بود و آثار حماسی متعددی همچون «پیام پیروزی»، «تیر نمرود»، «سمفونی ارس» و «سمفونی خلیج‌فارس»، «من یک سپاهی‌ام» و... از خود به جا گذاشت.

او که دارای مدرک معادل دکترای آواز کلاسیک (درجه یک هنری) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است در اواخر عمر به تبریز برگشت و در کنار ادامه فعالیت در حوزه اجرا، گمنام به ادامه تدریس موسیقی پرداخت.

این گمنامی باعث شد تا در سال ۹۷ شایعه خروج او از کشور و حضورش در آمریکا از سوی برخی مطرح شود و او در واکنش به این خبر، با انتشار ویدئویی در صفحه اینستاگرامش گفت: «خبری خواندم که گفته بود این آقایی که سرود «آمریکا، آمریکا...» را خوانده خودش ساکن آمریکاست، من واقعا به حال این آدم‌های بدبخت و بیچاره متاسفم و برای‌شان آرزوی شفای عاجل می‌کنم».

این هنرمند انقلابی و متعهد سرانجام در ۱۷ آذر ۱۴۰۱، در ۷۹ سالگی در بیمارستان ولیعصر(عج) تبریز پس از گذراندن دوران سخت بیماری از دنیا رفت.

اسفندیار قره‌باغی متولد بهمن و عاشق ا

وداع با صدایی که ان

اسفندیار قره‌باغی، «نغمه‌خوان انقلاب» از چهره‌های حرفه‌ای عرصه موسیقی کشور بود که همواره خود را مقید به ارائه آثار ارزشی و با مفهوم برای جامعه می‌کرد. او که برخاسته از خانواده‌ای مذهبی با گرایش ملی‌گرایانه بود، طی پنج دهه فعالیت هنری، همواره صدایش را وقف ایران و آرمان‌های انقلاب اسلامی کرد. در ادامه بخشی از دیدگاه‌های این خواننده فقید به عرصه موسیقی را که از زبان اوست، مرور می‌کنیم تا از لابه‌لای سخنانش با اندیشه و نگاه او آشنا شویم:

- قبل انقلاب در سال ۱۳۵۰ سرود «ای ایران ای مرز پرگهر» را خواندم و پس از انقلاب اسلامی در سال ۱۳۶۰ سرود «آمریکا ننگ به نیرنگ تو» را خواندم. خوانش این سرودها را ادامه دادم که تا امروز از مرز ۱۱۰۰ مورد گذشته است.
- زمانی که حرفه موسیقی را انتخاب کردم، تلاش کردم در رسیدن به هدفم مسیر درست و سلامتی را طی کنم و هیچ‌گاه به‌دنبال موسیقی‌های بازاری و پول‌ساز نرفتم. در همان زمان که کار را شروع کردم، می‌توانستم در کافه و جشن‌ها و عروسی‌ها بخوانم اما هرگز به چنین چیزهایی فکر نکردم و معتقد بودم صدا نعمتی از سوی خداست که باید از آن بهره درست را ببرم.
- بعد از انقلاب رهبری گروه کر تالار رودکی را برعهده گرفتم. گروه‌های کر مدارس و چند گروه در دانشگاه را راه‌اندازی کردم و در گروه کر فولکلوریک رادیو و تلویزیون و گروه کر ملی فعالیت کردم. در تبریز نیز گروه کر بزرگی تأسیس کردم. در واقع تمرکز کاری‌ام را علاوه بر مسائل علمی، روی آموزش موسیقی قرار دادم.
- سال ۱۳۵۰ سرود «ای ایران» را خواندم؛ سرودی که خیلی قبل‌تر از من با صدای مرحوم زنده‌یاد غلامحسین بنان خوانده شده بود. من در آن سال این کار را با ارکستری به رهبری فرهاد فخرالدینی بازخوانی کردم. این سرود در هر جای دنیا برای هر ایرانی موافق و مخالف، چپ یا راست یا میانه‌رو مورد تأیید و مقبول است.
- سرود «آمریکا آمریکا، ننگ به نیرنگ تو» سرودی است که در سال‌های آغازین انقلاب و در دوران دفاع‌مقدس خشم یک ملت را از دست‌درازی‌ها، غارتگری‌ها و دخالت‌های آمریکا در خود نهفته داشت. این سرود حدود سه سال پس از آبان ۱۳۵۸ ساخته شد. گویا شبی در جایی، زنده‌یاد سیداحمد خمینی، با حدود سه نفر از اعضای صداوسیما صحبت می‌کنند و پیشنهاد می‌دهند که قطعه‌ای مرتبط با آمریکا ساخته شود. در ابتدا قرار بود یک خواننده دیگر این قطعه را اجرا کند اما او به دلایل خانوادگی اجرای این قطعه را نمی‌پذیرد و سپس اجرای آن به بنده سپرده شد و من هم با کمال میل پذیرفتم. ضبط و تولید این قطعه ۴۸ ساعت به‌طول انجامید و تمام عوامل تولید این قطعه به‌صورت شبانه‌روزی روی ساخت آن کار کردند. احمدعلی راغب، موسیقی آن را انجام داد و حمید سبزواری نیز این قطعه را سرود و تنظیم این اثر نیز برعهده سید محمد میرزمانی بود.
- وقتی «آمریکا آمریکا» را خواندم، در آن سرود چهار ناسزا از قبیل «دزد جهان‌خواره»، «روبه مکاره»، «دیو ستم‌باره» و «عقرب جراره» به سیستم آمریکایی داده می‌شود که معتقدم بحق گفته شده زیرا این سرود سال ۶۱ -۶۰ خوانده شده اما آیا تا به امروز خلاف یکی از همین چهار ناسزا ثابت شده است؟
- ما اهل موسیقی در زمان جنگ تحمیلی احساس کردیم باید به نوعی در صحنه حضور داشته باشیم. در آن زمان حدود ۸۴۰ سرود و ترانه برای رزمندگان و جبهه‌ها کار کردیم که در آن مقطع به‌طور مرتب از رادیو و تلویزیون پخش می‌شد.
- با اعلام جنگ نامردانه‌ای که عراق علیه کشور ما راه انداخت، ارکسترها تعطیل شدند و رادیو و تلویزیون هم موسیقی تهییجی پخش نمی‌کرد. در آن زمان به‌لحاظ وظایف ملی و ایرانی بودن و بحث دلسوزی برای آب و خاک‌مان، باید کاری می‌کردیم. این شد که سراغ سرودهای انقلابی رفتم. هرچند بودند کسانی مثل منافقین که خواندن این سرودها را جایز نمی‌دانستند و ما را مورد ضرب و شتم قرار می‌دادند.
- سرودهای انقلابی در زمان خود نقش‌شان را بازی کردند. در دوران دفاع‌مقدس که دشمن ناجوانمردانه به کشورمان حمله کرد، هر سرود کار یک لشکر را انجام می‌داد؛ هم در تضعیف روحیه دشمن و هم در تلطیف روحیه رزمنده‌های خودمان موثر بود. رزمنده‌ها از جبهه‌ها به رادیو پیش من می‌آمدند و می‌گفتند، وقتی سرودهای‌تان آنجا پخش می‌شود، تفنگ در دست ما محکم‌تر می‌ایستد.
- من به جبهه‌ها نرفتم و جلوی امام خمینی (ره) هم اجرا نداشتم اما بارها و بارها در تالار وحدت مقابل آیت‌ا... خامنه‌ای که در آن زمان رئیس جمهور بودند، اجرا کردم. بعد هم که به مقام رهبری رسیدند، با ایشان ملاقات حضوری داشتم. حضرت آیت‌ا... خامنه‌ای صراحتا به ما اعلام کرده‌اند که موسیقی را نجات دهید.
- سرود «تیر نمرود» را خیلی دوست دارم که آن را برای کشته‌شدگان هواپیمای مسافربری ایران خواندم. ناو آمریکایی‌ها در این جنایت با شلیک به هواپیمای مسافربری ایران، ۲۹۰ نفر از هموطنان ما را کشت و پس از آن نیز به فرمانده این ناو نشان لیاقت داد. جوانان نمی‌دانند که آمریکا از ۲۸ مرداد ۳۲ به این طرف با ما چه کرده و امروز هم در خاورمیانه چه‌ها می‌کند.
- در مسافرت به لبنان من همراه با ۱۰۵ نفر مهمان «سیدحسن نصرا...» شدیم و جالب است که همان روز در رادیوی رژیم صهیونیستی هم اعلام کردند که ۱۰۵ نیرو از ایران وارد لبنان شده! در قانا ما مخصوصا جلوی دیوار این رژیم که پر از

قاب

نماآهنگ «آغوش ایران» در اربعین شهدای شاهچراغ (ع)

نماآهنگ «آغوش ایران» به مناسبت اربعین شهدای حادثه تروریستی حرم مطهر حضرت شاهچراغ(ع) و برای همدردی با آرتین سرایداران از بازماندگان این حادثه منتشر شد. این نماآهنگ با شعری از نفیسه‌سادات موسوی و خوانندگی و آهنگسازی حسین نویان منتشر شده است. علی فلاح، کارگردانی و علی خواجه، تهیه‌کنندگی این اثر را برعهده داشتند که در حوزه کمیک‌موشن به همت موسسه هنری رسانه‌ای زامیر (رسانه‌ای برای بانوان ایران) منتشر شده است.

برای مشاهده نماآهنگ کیوآرکد را اسکن کنید

پیشخوان

انتشار «آن سوی آب»

کتاب «آن سوی آب» نوشته فریده چیچک اوغلو به‌تازگی با ترجمه مژده الفت در ۱۳۷صفحه و بهای ۶۰هزار تومان توسط نشر مد منتشر شده است.

آن سوی آب، قصه عبور از مرز به امید رسیدن به آزادی است. ترک‌ها و یونانی‌ها سال‌های سال در خوشی و ناخوشی کنار هم زندگی می‌کردند و بسیاری چیزها را با هم به اشتراک می‌گذاشتند، اما روزی ناخواسته از یکدیگر جدا شدند.

فریده چیچک‌اوغلو سال ۱۹۸۰ به‌دلایل سیاسی بازداشت و محکوم به چهار سال زندان شد. او در این رمان، مخاطب را به سفری طولانی در دنیای عمیق احساسات بشری می‌برد. سفری که از دوران تاریک مبادله ۱۹۲۴ بین ترکیه و یونان آغاز شده و به سال‌های سیاه، کودتای نظامی ۱۹۷۴-۱۹۶۷ یونان و کودتای نظامی آمریکایی در ترکیه ۱۹۸۳-۱۹۸۰ ختم می‌شود.

سفری در زمان که در آرزوی یک سفر مکانی و عبور از مرز و رسیدن به آن سوی آب‌ها متبلور می‌شود. جالب است بدانید این رمان با ترجمه دیگری به‌قلم فرهاد سخا توسط نشر کلاغ هم منتشر شده است./ مهر

پژوهش

چاپ دوم کتاب «مهدویت و آینده‌پژوهی»

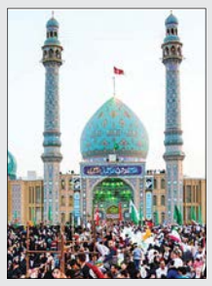

چاپ دوم کتاب «مهدویت و آینده پژوهی (مجموعه مقالات)» به کوشش رحیم کارگر است که در پژوهشکده مهدویت و آینده‌پژوهی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی تهیه و به همت نشر این پژوهشگاه در ۳۵۱صفحه به چاپ رسید. آینده‌پژوهی مطالعه نظام‌مند آینده‌های ممکن، محتمل و مرجح و بررسی دیدگاه‌ها، جهان‌بینی‌ها و اصول بنیادین آینده است که می‌تواند در خدمت ترویج و تبیین معارف دینی به‌خصوص اندیشه سترگ مهدویت قرار گیرد؛ مهدویت نیز که چراغ راه آینده است، می‌تواند در بسط و تعمیق آینده‌پژوهی دینی نقشی بسزا ایفا کند. اثر حاضر مجموعه مقالاتی درباره مهدویت و آینده‌پژوهی به قلم صاحب‌نظران، پژوهشگران و آینده‌پژوهان است و مقالاتی که در این مجموعه گرد آمده، پیش‌درآمدی بر شکل‌گیری آینده‌پژوهی دینی و فراهم کردن بسترها و ابزار مناسبت در حوزه آینده‌نگری است. این مجموعه شامل مقالاتی از استادان با پژوهشگران عرصه آینده‌پژوهی و مهدویت‌پژوهی است./ مهر